

‘Nypels Speelt’

8 ingrediënten voor verbindend samenwerken

mo
vactor
versterkt

Inleiding

Het Nypels wordt steeds leuker, doe jij ook mee?

'Nypels Speelt', onder die titel wordt op een nieuwe manier gewerkt aan de betrokkenheid van bewoners. Op hun kinderen, op elkaar en op hun buurt.

In en rond het Nypelsplantsoen zetten zo'n 30 werkers zich in voor het Nypels en haar bewoners. In de winter van 2013/2014 hebben we met elkaar gezocht naar de gemeenschappelijke uitgangspunten voor ons werk. Want als we elkaar beter kennen en begrijpen en de neuzen dezelfde kant op staan, hebben onze inspanningen meer impact.

Deze *menukaart* is de uitkomst van dit proces. Er staan 8 ingrediënten in beschreven die we in ons werk voor de buurt leidend willen laten zijn. Deze menukaart kan op twee manieren worden gebruikt:

- Als kompas: om te bepalen wat er gedaan moet worden en hoe we te werk willen gaan.
- Als spiegel: om meer zicht te krijgen op wat goed gaat en waar verbetering mogelijk is.

Nieuwegein, voorjaar 2014.

1. Kijk door de juiste bril naar het Nypelsplantsoen

Het Nypelsplantsoen is geen probleebuurt. De buurt heeft gezinnen en kinderen echt iets te bieden, zo zeggen zij zelf. Uiteraard heeft de buurt een ander karakter dan een buurt of wijk met laagbouw en koopwoningen. De gezinnen op het Nypels hebben soms forse problemen, maar dat maakt het Nypels nog geen probleebuurt.

De woningen op het Nypels zijn ruim en de wijk ligt heel centraal. Er zijn twee goede basisscholen en er zijn veel activiteiten voor kinderen. Een deel van de bewoners ervaart de veelkleurigheid als een plus.

Hoe wij over het Nypels denken, heeft invloed op de buurt. Want dat oordeel beïnvloedt ons in wat we zeggen, wat we doen en hoe we dingen doen. Bewoners voelen het feilloos aan als we het Nypels maar een slechte wijk vinden, kritisch zijn over de bewoners of lage verwachtingen hebben van de buurt.

Het is belangrijk om met de juiste bril naar het Nypels te kijken. Die bril hoeft echt niet roze te zijn. Maar de bewoners hebben er recht op dat er niet alleen gekeken wordt naar wat níet goed gaat. Want dan heeft de buurt een probleem.

2. Laat de bewoners het zelf aan pakken. Maar niet in hun eentje

We hebben allemaal voor een sociaal beroep gekozen omdat we graag mensen helpen. De kunst op het Nypels is om bewoners te helpen om zelf dingen aan te pakken en te doen wat goed is voor hun kinderen, voor hen zelf en voor het klimaat in de buurt.

Onze opdracht is misschien wel vooral om bewoners het vertrouwen te geven dat zij het zelf kunnen. Iets voor de kinderen organiseren. Iets doen aan de rommel op de galerij. Werk te maken van de opvoeding.

We stimuleren mensen om verantwoordelijkheid te nemen. Dat dit bij de één beter lukt dan bij de ander is logisch. En als het echt niet gaat, dan is er meer ondersteuning of hulp.

Wij zijn trouwens niet de enige hulpbron voor bewoners en ook niet de eerste. Andere flatbewoners, familie en vrienden zijn vaak een belangrijke hulpbron. Daar kunnen we dan wel weer aan bijdragen door bewoners aan elkaar te verbinden. Dat is dan ook één van de belangrijkste taken in ons werk.

3. Ouders zijn verantwoordelijk voor hun kinderen

Moeders en vaders zijn vaak niet zo zichtbaar in de buurt. Ook niet als hun kinderen over grenzen gaan. Toch zijn zij wél verantwoordelijk. Culturele verschillen, taalbarrières of andere obstakels veranderen daar niets aan.

- Spreek ouders aan als hun kinderen grenzen overschrijden. Ook als je weet dat het niet meteen effect zal hebben.
- Benut elkaars contacten. Er is bijna altijd wel iemand die de ouders echt kent en dat maakt het makkelijker om met ouders in gesprek te gaan. Bovendien: als je weet wat er in een gezin speelt begrijp je het gedrag van kinderen vaak ook beter.
- Soms weten ouders niet anders te reageren dan hun kind (te) streng te straffen. Let daarom wel goed op het belang van het kind als je ouders aanspreekt.
- Betrek ouders altijd bij activiteiten die voor kinderen worden georganiseerd. Dat is één van de manieren om de betrokkenheid van ouders te vergroten.

4. Wees reëel in wat je van bewoners verwacht

Net als in elke andere buurt zijn niet alle bewoners even betrokken. Dat hoeft ook niet. Je mag ook op het Nypels wonen zónder met van alles mee te doen.

Tegelijkertijd zijn veel bewoners best graag betrokken en kan er veel. Tenminste: Als je hen persoonlijk durft te vragen. Want dat zet je hebben de meeste mensen wel nodig.

Juist als het om de kinderen gaat, zijn er mogelijkheden. Organiseer een activiteit met betrokken ouders en kinderen samen. Nodig andere ouders uit om te komen kijken. Vraag ouders die helpen om zelf andere ouders mee te nemen. Zo groeit de kring van mensen die meedoet op een natuurlijke manier.

Zet niet te hoog in, maar ook niet te laag. Bedenk niet alle ideeën zelf maar kijk (vooral) wat mensen zelf willen doen. Nemen mensen zelf initiatief om iets voor een ander of voor de buurt te doen? Bedank hen dan hartelijk, help mee als dat nodig is en blijf verder op gepaste afstand.

5. Wees duidelijk in wat wel (en wat niet) oké is

Je hoeft geen wijkagent te zijn om bewoners op hun gedrag aan te spreken. Bewoners, ook kinderen, weten vrijwel altijd heel goed wat wel en niet oké is.

Dat je iemand ergens op aanspreekt, hoeft niet te betekenen dat er een conflict ontstaat. Zoek het gesprek, niet de discussie. Je kunt prima iemand ergens op aanspreken zonder dat het meteen ruzie wordt. Bijvoorbeeld door rustig te blijven, heel duidelijk te zijn en zelf ook goed te luisteren. Want de waarheid is altijd (iets) anders dan je denkt.

En spreek je kinderen of pubers aan? Vertel dan ook wat wel goed gaat en wat er wél mag. Dat snappen ze vaak beter en je hebt een prettiger gesprek.

6. Gebruik als professional ook je 'eigen kracht'

Benut je netwerk. Vraag op tijd hulp. Kijk naar wat je goed kunt: die 'eigen kracht gedachte' heeft ons als werkers ook iets te bieden...

- Zie je een kans of een probleem? Neem dan initiatief. Ook als dat niet helemaal tot je takenpakket hoort.
- Neem je verantwoordelijkheid. Schuif dingen niet op elkaar af maar bedenk: wat kan ik nu doen?
- Wees vindingrijk. Denk in mogelijkheden en niet in beperkingen.
- Vraag ook bewoners om hulp of om advies. Ze kunnen een hele belangrijke hulpbron zijn.
- Afspraak is afspraak. Doe wat jij of je organisatie belooft of zelfs ietsje meer. Dan hou je een sterke positie in de buurt.

7. Als je je collega's kent, kun je elkaar versterken

Zo'n 30 werkers zijn namens 20 organisaties actief op en rond het Nypelsplantsoen.

Benut elkaars kennis en netwerk als je een vraag of een idee hebt. Zorg dat je afstemt: wie doet wat in dit gezin en wie houdt het overzicht? Vraag advies aan elkaar. Dat is écht geen teken dat jij je werk niet goed doet.

Probeer ook om elkaars ogen en oren te zijn. Geef dingen die je ziet door aan elkaar. Gewoon omdat jij ook hoopt dat je collega's dat voor jou doen.

Samenwerken is geen luxe. Zorgen dat je elkaar kent is geen tijdverspilling. Want als je *efficiënt* wilt werken, doe dan veel zelf. Maar als je *effectief* wilt zijn, doe dan ook veel samen.

8. Werken aan het Nypels vraagt een lange adem

Meer dan 20 nationaliteiten, een groot verloop en veel gezinnen waar zorgen zijn: allemaal redenen waarom een lange adem belangrijk is op het Nypels.

Denk niet te groot in wat je in een maand kunt veranderen. Maar: onderschat niet wat er in een jaar gebeuren kan. In een gezin. Op een galerij. In de buurt.

Dat niet alles lukt is volkomen logisch in dit werk. Iedereen is dan ook weleens ontmoedigd. Maar voorkom dat je cynisch wordt, want dat doet niemand goed. Let op hoe je met collega's over de buurt en de mensen praat. Kijk goed naar de kleine successen en deel die met elkaar.

Optimisme is besmettelijk. Voor je het weet vind je het overal in de buurt terug.

